

MOLNÁR DÁVID

Lankákon

árnyékom a lankákat dörzsöli
föl-le löködnek a dom-
borzat hullámai *hányni kell*
itt fű levelek zöld lobbanása méhek szárnyai
szél gyúrja fönt a felhők bodrát
mit mond az az állat amelynek folyton
duzzad hajlik kiszakad
Uram
miért engedted meg a virágokat
mit műveltél velem

a kórházba vágyom ahol iszonyú
szag fehér köpenyek
és a kisbabákat
gumikesztyűben
tolják be
a nők hüvelyén

ezen a lejtőn is lekocogtam
rányomorul a nap
a horizontra menni kell